सचिवादिषु सर्व्वेषु चरान्दद्यान्महीपतिः ।
इत्यादौ भूपतिर्नित्यं कर्मण्यासक्तमानसः ॥ ३२ ॥
नयेद्दिनं तथा रात्रिं न तु भोगपरायणः ।
राज्ञां शरीरग्रहणं न भोगाय महीपते ॥ ३३ ॥
क्लेशाय महते पृथ्वीस्वधर्मपरिपालने ।
सम्यक् पालयतः पृथ्वीं स्वधर्मञ्च महीपतेः ॥ ३४ ॥
इह क्लेशो महान् स्वर्गे परमं सुखमक्षयं ।
तदेतदवबुध्य त्वं हित्वा भोगान्नरेश्वर ॥ ३५ ॥
पालनाय क्षितेः क्लेशमङ्गीकर्तुमिहार्हसि ।
इति वृत्तमृषीणां यद्भासनं त्वयि शासति ॥ ३६ ॥
भुजङ्गहेतुकं भूप चारान्धो नापि वेत्सि तत् ।
बहुनाच किमुक्तेन दुष्टे दण्डो निपात्यतां ॥ ३७ ॥
शिष्टान् पालय राजंस्त्वं धर्मषड्भागमाप्स्यसि ।
अरक्षन् पापमखिलं दुष्टैरविनयात् कृतं ॥ ३८ ॥
समवाप्स्यस्यसन्दिग्धं यदिच्छसि कुरुष्व तत् ।
एतन्मयोक्तं सकलं यत्तवाह पितामही ॥
कुरुष्वैवं स्थिते यत्ते रोचते वसुधाधिप ॥ ३९ ॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे मरुत्तचरिते । १३० ।

Digitized by Google